

DISCURS D'INVESTIDURA
DISABTE 15 DE JUNY DE 2019
11 H. AJUNTAMENT DE VILA-REAL

SALUTACIONS

Martín Orihuel de la Mata, secretari municipal; Juan Andrés, Morella, interventor municipal; José María Ángel Batalla, director de l'Agència Valenciana de Seguretat; Sabina Escrig Monzó, diputada autonòmica, Mercedes Ventura Campo, diputada autonòmica; regidors i regidores, familiars, amics, veïns i veïnes de Vila-real, moltes gràcies per acompanyar-nos hui en una jornada tant important per a nosaltres.

“LA IMAGINACIÓ ÉS EL PRINCIPI DE LA CREACIÓ. IMAGINES EL QUE DESITGES, PERSEGUEIXES EL QUE IMAGINES I FINALMENT CREES EL QUE PERSEGUEIXES”

Esta frase de George Bernard Shaw m'ha acompanyat, des que la vaig descobrir, al llarg de la meua vida. Quan m'he trobat en alguna situació o realitat que no m'agradava, que me pareixia injusta, sempre he anat a buscar-la en una llibreteta que tinc fa anys en la que col·leccione frases com aquesta. Frases o reflexions que resumeixen en poques paraules, gràcies al talent humà, veritats de la vida que pareixen òbvies però que de vegades oblidem.

Primer imaginem, després desitgem fer realitat el que imaginem, el desig ens condueix a perseguir i crear allò que hem imaginat.

En definitiva: tot el que ens rodeja ho hem creat nosaltres, els éssers humans. La manera com vivim, els valors que compartim, la manera de relacionar-nos...

Significa, doncs, que res està escrit, que tot es pot canviar. Millorar només depèn de nosaltres.

I entre les tantes coses que hem sigut capaços de crear, està la democràcia. Un sistema representatiu que fa que els ciutadans i les ciutadanes dipositen la seua confiança en uns pocs, perquè imaginem, perseguim i creem un món millor, una Vila-real millor.

Cadascun del partits que estem ací representats hui hem explicat als veïns i veïnes de Vila-real quin Vila-real imaginem, quin Vila-real volem crear entre totes i tots. I ells, a través del seu vot el passat 26 de maig, ens han confiat a uns la responsabilitat de governar, de decidir... i a altres la de fiscalitzar, controlar al govern i recordar-li els límits.

Però ells no ens han dit, en les normes democràtiques que ens hem donat, a qui ens correspon la tasca de l'oposició i a qui la del govern.

Des que sóc alcalde de Vila-real, hi ha una cosa que m'he recordat cada dia, tant a mi com al meu equip: CA LA VILA ÉS DE TOTES I TOTS ELS VILA-REALENCES. CA LA VILA NO ÉS NOSTRE.

I encara és més important recordar-ho quan es rep un suport tan massiu per part del veïns i veïnes de Vila-real que han confiat de nou en nosaltres la gestió del passat, el present i el futur del seu poble; d'allò que més estimen.

Aquesta vegada, de manera històrica, totes les sensibilitats polítiques estan ací presents, cosa que significa que també ens han demanat diàleg i col·laboració.

Per això sempre he plantejat, malgrat tenir la majoria necessària per a governar sols, incorporar-se a les tasques de govern a altres formacions polítiques en les que poguérem compartir majoritàriament la manera d'imaginar la nostra ciutat.

En 2015, donat que EU no va obtenir representació municipal, no vam poder governar junts de nou. Amb Compromís vam continuar el projecte de canvi iniciat el 2011 a la nostra ciutat governant junts.

Agraïsc a Compromís la seua tasca en aquell govern del canvi, amb un record molt important a l'enyorat Pasqual Batalla, al meu primer tinent alcalde, a qui mai oblidaré. El que me va ensenyar el mestre

Pasqual, els seus consells de paciència, la seua saviesa i saber estar, el seu sentit de l'humor i les dites populars típiques dels nostres avantpassats, la seua lleialtat i sobretot la seua estima profunda per este poble, al qual ficava per davant de tot. Com diem ací, que Déu el tinga en la glòria.

Gràcies també a Xavi Ochando, que el va substituir, i a qui no puc més que agrair-li de forma especial la seua implicació per Vila-real. I a Maria Dolores Parra, Josep Pasqual Sancho, Gemma Gil i Santi Cortells.

Hem compartit en les nostres diferències, lògiques entre dos partits i lògiques en les relacions humanes, la responsabilitat de continuar el canvi en Vila-real en els últims anys.

Sabeu que la meua nova oferta era sincera. Per a nosaltres i per a mi, haguera sigut un plaer continuar treballant junts com ho anem a fer en la Generalitat Valenciana en el govern del president Puig, o en molts pobles i ciutats a partir de hui. Però no puc més que respectar la vostra decisió i desitjar-vos el millor en aquesta nova etapa, esperant el vostre suport, propostes i ajuda des de l'oposició per a continuar treballant perquè Vila-real avance. Estic segur que així serà.

Per primera vegada des del seu naixement, Unides Podem té un regidor en aquest plenari. Benvingut i enhorabona al seu regidor, José Ramón Ventura Chalmeta.

El canvi a governs progressistes va ser possible a molts ajuntaments d'Espanya a 2015 gràcies al vostre suport. També hem governat en la Generalitat Valenciana en els últims quatre anys i continuem en el canvi en el govern del president Ximo Puig.

Per això no vaig dubtar, en la filosofia de compartir responsabilitats amb aquells amb els qui compartim una part important del nostre programa, a demanar-vos que ens ajudàreu des de la responsabilitat i les decisions a continuar en el canvi a Vila-real.

Gràcies per acceptar aquest apassionant repte.

Al Partit Popular i a Ciutadans, torneu a assumir la tasca de l'oposició, ara també amb un nou partit, Vox.

Benvinguts Adrián Casabó i Gema Ferreres. Iniciem una nova etapa. Espere i desitge que amb major estabilitat, que ens permeta a tots i totes eixir del mode electoral d'una vegada: tres eleccions generals estos quatre anys ha sigut esgotador; alteren el dia a dia i ho paralitzen tot. Espere que siguem capaços de deixar els discursos electoralistes, els interessos de partit, per a centrar-nos en els problemes i les grans oportunitats que té la nostra ciutat.

I benvingut al nou partit, Vox, i a la seua regidora, Irene Herrero Rubert. Segur que ens separen moltes coses, la manera d'entendre la societat, alguns valors, però no dubte que mai he deixat d'escoltar a ningú per qui siga, per d'on vinga, pels prejudicis creats. Les propostes són propostes i ningú té la veritat absoluta. El que hem de ser capaços de valorar i debatre entre tots i totes és si una idea, una proposta, és bona o no per a Vial-real. En mi, i en el meu equip, trobarà sempre la porta oberta per a treballar per la nostra ciutat, per al diàleg. De vegades trenquem ponts i deixem de parlar i conèixer als altres i això ens duu al radicalisme i a la intolerància.

El repte i el més apassionant està en què puguem debatre i jo intentar convèncer-la que està equivocada i vosté a mi, amb arguments, la paraula i l'exemple. Eixa és la grandesa de la democràcia.

Crec fermament en la importància de la tasca de l'oposició, que, si és constructiva, ens recorda que l'Ajuntament no és nostre per a no caure en temptacions; pot aportar idees fresques que, com que no estan contaminades per la inèrcia, la rutina i les frustracions del govern del dia a dia en un món complex, poden ajudar al govern. Ens ajuda a espavilar-nos, a haver d'explicar millor les nostres decisions, a donar raons del perquè de les coses. I això facilita la reflexió, l'avaluació i l'anàlisi.

En canvi, quan és destructiva, quan només busca atacs personals, es fixa només en els errors, s'alegra dels fracassos del govern, dels atacs d'altres governs a la ciutat encara que la perjudiquen, no contribueix a una bona convivència ni a què la ciutat avance.

Companys i companyes de corporació municipal. Espere que cadascú estiga a l'altura de les circumstàncies, en el lloc que els ciutadans ens han ficat. És el que esperen els veïns i veïnes de nosaltres quan ens han confiat a estos 25 veïns i veïnes que parlem, que ens posem d'acord, que mirem pel poble. Que els tinguem en compte i els respectem. És tasca de tots i totes.

Em permetran que dedique uns minuts a continuació als agraïments, LA GRATITUT. Són el combustible de les relacions humanes.

Ningú som capaços de fer res sense els altres, sense cooperar com a ésser socials que som. Moltes vegades, són els caps visibles, per eficàcia en l'estructura social, per simplificar la presa de decisions i fer-la mes assequible a la compressió humana, els qui acumulen tot l'èxit.

En primer lloc, gràcies a la meua família, que m' ha recolzat sempre en tot allò que he necessitat, sempre al meu costat. La parella, els pares, els germans, els nebots, són part fonamental de tot açò.

Sense ells seria impossible dedicar-se a aquesta noble tasca del servei públic. Perquè, en el moment que ú assumeix esta tasca, amplia la família i converteix els seus veïns i veïnes a qui serveix en la seua família també. Almenys així ho he entés jo des del primer dia, 24 hores, set dies a la setmana i sense dret a queixar-me, perquè açò es voluntari.

Haig d'agrair els valors cristians que m'han transmés els meus pares, l'educació que he rebut de respecte als altres, de no tenir rancúnia, de fer el bé, d'empatia permanent, d'ordre, d'organització i rectitud, de la responsabilitat i la dedicació en ajudar els altres. En definitiva, d'intentar ser una bona persona, en els defectes, contradiccions i debilitats humanes que tots tenim.

El que som cadascú és un poquet de tot el que al llarg de la nostra educació anem incorporant a la nostra personalitat, des de la infantesa. I encara que creixes, sempre està present el xiquet que un dia vas ser.

Un poquet de la meua família, un poquet de les escoles, un poquet dels franciscans, dels consells del pare José Maria,...

Tota aquella gent del meu barri del Crist de l'Hospital que va veure jugar aquell xiquet pels seus carrers, entrar al convent a veure el Crist i que les mongetes li donaren un poquet de llimonà i alguna pasteta; que discutia de política ja molt jove amb el *sinyó* Esteban, la *sinyó* Maria la 19 o la *sinyó* Encarna, que aquells debats em van fer deixar la vocació de ser metge i estudiar advocat. Que saltava la sequieta per anar al Pascual Nàcher per baix del túnel d'Herarbo, que li agradava seure a la fresca amb la gent major a xarrar, a raonar com diem ací, i que li contaren historietes. Que recorda vagament personatges com Pastorela, que anava a tots els soterraments, que es despertava amb la sirena d'Azuvi a les 6 de la matinada quan mon pare entrava a treballar... o que es ficava nerviós i no dormia quan s'arrimava la festa del Pilar, pensant en el parany, o que esperava ansiós que vingueren les festes per anar a la penya i a vore els bous a estrenar el *boero* que havien construït a casa.

Aquell xiquet que va estudiar amb l'esforç de la família, treballant en el que fera falta, a l'obra, a collir taronges, a les taulelleres a l'estiu en les vacances de la universitat per ajudar a la família.

Que va començar el seu primer despatx amb 23 anys a la saleta de casa els pares, al carrer de Poniente Bajo; després amb l'alcalde Enrique Ayet que en pau descanse. Que va muntar el seu propi despatx, que l'espera algun dia allí, al carrer de Pere III, després de 13 anys de treball als jutjats... que de vegades enyore.

Aquell xiquet, hui de nou, es veu davant el major honor que es pot tenir: ser alcalde del teu poble, del que t'ha vist nàixer, créixer, plorar i riure... tornarà a presidir la fundació del nostre patró Sant Pascual i a emocionar-se cada vegada que visita el seu sepulcre o acompanya la Mare de Déu de Gràcia fins a la nostra magnífica ermita.

Aquell xiquet és, i vol ser, el mateix, que no oblida d'on ve, les seues arrels, a la seua gent i que se sent tremendament afortunat per formar part d'aquest gran poble que és Vila-real. Poble acollidor,

que pertany a tots i totes, als nascuts, als acollits, perquè entre tots fem poble.

Gràcies als meus companys, al PSOE de Vila-real que ha confiat sempre en mi, a la candidatura sencera. Gràcies per aguantar el meu mal humor i la impaciència, fruit d'una obsessió d'autoexigència, també aplicada als altres, que em fa de vegades no ser massa correcte en les formes. Ho sent.

Gràcies a l'executiva local, a tots els militants i simpatitzants que han treballat en aquesta apassionant campanya.

Un agraïment molt especial als regidors i regidores que ens han acompanyat en aquesta legislatura que ja acaba: Eduardo Pérez, Mónica Mañas, Mari Carmen Pesudo i, com no, la meua Sabina Escrig, ara diputada a les Corts Valencianes.

El vostre treball ha sigut fonamental perquè els ciutadans i ciutadanes de Vila-real tornaren a confiar en nosaltres de nou; podeu estar molt orgullosos. Formeu i aneu a continuar formant part del nostre equip.

Com no, també als companys del Partit Popular Jaume Llorens, Alejo Font de Mora, Marisa Mezquita (ara diputada també) i a Ana Riera, de Ciutadans.

Gràcies als mitjans de comunicació que tenen la difícil tasca de ser el nostre altaveu perquè els ciutadans i ciutadanes ens coneguen millor, tinguen tota la informació del que passa al seu poble. Reconec que no sempre ho fem fàcil.

Gràcies als funcionaris municipals, sense ells res seria possible. Tenen un paper difícil: els canvis de responsables, adaptar-se a la personalitat de cadascú, els canvis de normativa constant a cada canvi de govern, les exigències de la rapidesa en la resposta en uns recursos insuficients i antiquats, no ho posen fàcil.

Cada vegada vivim en un món que va més ràpid i mantenim estructures que responen a necessitats d'altres temps. Entre tots hem de ser capaços d'avançar fent els canvis necessaris per aconseguir-ho.

Gràcies també als col·laboradors directes en Alcaldia, que m'han aguantat i que m'hauran de tornar a aguantar: Eburne, Saray, Núria, Raquel, Tonyi, Pascual Mezquita, Estela, a Pascual i Jose Luis, que m'acompanyen cada dia.

Gràcies a tots els veïns i veïnes que el passat 26 de maig van tornar a donar un exemple de democràcia, de convivència i de saber estar.

Per últim, no m'oblidi dels qui han confiat en mi i en el meu equip per als propers quatre anys de nou, perquè son els responsables de què hui torne a jurar el meu càrrec. I gràcies també als qui han confiat en altres partits, perquè poden estar molt segurs que seré com he sigut fins ara: l' alcalde de tots i totes en un govern per a tots i totes.

L'altre dia una persona major que admire molt i que sempre m'ha donat bons consells em deia en les llàgrimes als ulls què sentia en en estos moments de la meua vida, en la plenitud dels 44 anys, en demostrar-me la gent tanta confiança i estima.

És evident que no es pot expressar en paraules l'emoció que se sent, però també ho visc amb molta responsabilitat. Però li vaig contestar que el que més m'havia emocionat era la gent que em diu que no m'ha votat però que estava content igual perquè sabia que anava a fer-ho bé i que confiava absolutament en mi.

Avui no comença un temps nou, continua un camí que vam iniciar el 2011.

Deia San Agustín:

“Es mejor cojear por el camino que avanzar a grandes pasos fuera de él, pues quien cojea en el camino, aunque avance poco, se acerca a la meta, mientras que quien va fuera de él, cuanto mas corre mas se aleja”.

Què extraordinària reflexió.

Allò important és tenir un camí, un camí clar i una meta. Però una meta inassolible plena de metes volants, d'objectius concrets.

Eduardo Galeano deia

“La utopía está en el horizonte. Camino dos pasos, ella se aleja dos pasos y el horizonte corre diez pasos mas allá. ¿Entonces para qué sirve la utopía? Para eso sirve, para caminar”.

Quan vam presentar la campanya electoral i el nostre eslògan molta gent no acabava d'entendre el seu significat.

Queda molt per fer, ni un pas enrere, Vila-real primer.

I van començar les crítiques, les bromes, les interpretacions.

Un projecte de progrés, basat en la igualtat i la justícia social, mai es conformarà amb el que ha fet, amb les millores aconseguides, amb les metes volants conquerides.

És veritat que, en unes circumstàncies millors en la nostra ciutat, menys deutes i empastres dels governs anteriors, més ajuda d'altres administracions, unes circumstàncies econòmiques i socials millors, segur que haguérem fet moltes més coses i haguérem avançat molt més.

Però encara que haguérem fet més coses, amb la clara filosofia de la millora continua i l'inconformisme que persegueix des de sempre la meua manera de treballar, sempre pensaríem que queda molt per fer. Perquè nosaltres somniem en una ciutat millor, més solidària encara, més feminista, més inclusiva, més integradora, més sostenible, més amable, amb millor convivència, amb habitatge per a tots, amb treball per a tots i totes, amb majors oportunitats, més saludable, amb més cultura, oci, qualitat de vida, UNA CIUTAT MÉS VIVA on la gent siga feliç.....Perquè este és el vertader objectiu de la política: ajudar a la felicitat humana, de la qual tant s'ha filosofat en la història per la seua vital importància. I no deixarem de treballar cap a eixa meta, encara que vaja allunyant-se, com deia Galeano. Perquè mentre caminem, anem avançant.

Com deia Virgilio, “*vires acquirit eundo*”, la força s'adquireix avançant.

Avançant en els encerts i els errors, amb moderació, humilitat, prudència i responsabilitat. Si no actuem ja, ens espera un món cada vegada més complex, fruit de la revolució tecnològica, la

globalització, els problemes mediambientals, l'increment de les desigualtats, el canvi climàtic, la crisi d'identitat europea, l'augment de la violència...

I dèiem que ni un pas enrere, perquè tot l'esforç fet caminant cap enrere és oportunitat perduda, i encara s'allunya més l'horitzó de la utopia.

Però no hem de tenir por de res. Començava aquest discurs fent una reflexió sobre que tot depèn de nosaltres, que tot pot canviar, que tot es pot imaginar, perseguir i crear.

I Vila-real és una ciutat dinàmica, emprenedora, valenta. Empreses, comerços, associacions... Sabem el que és reinventar-nos, treballar sols i dur, així ens ho han transmès els nostres avantpassats i a ells devem tot el que som. Ara ens toca estar a l'altura i aprofitar tot el que ells ens han deixat i ensenyat per avançar.

Ja hem traçat el camí i aquest és amplament compartit per la ciutadania de Vila-real. Així ho va expressar a les urnes el passat 26 de maig. Els vam oferir continuar sent com som, pròxims, dialogants, continuar treballant en les coses que tenim en marxa i noves idees, projectes i il·lusions cap al futur.

Els eixos de govern continuaran sent cinc.

Les oportunitats, les persones, la responsabilitat en els diners de tots, la defensa de lo nostre i tot açò a través d'una cosa de la que em sent especialment orgullós, que és l'aliança amb la societat civil de Vila-real i les nostres empreses locals.

L'èxit de la nostra ciutat es deu a la seua gent, la xarxa associativa de la ciutat que ha crescut considerablement impulsada des de l'Ajuntament és una excel·lent oportunitat per al dinamisme, el progrés i la millora de la ciutat que hem de cuidar, promocionar i recolzar.

Mil gràcies a les més de 250 entitats (esportives, culturals, socials, de veïns, religioses, sense ànim de lucre) de la nostra ciutat que treballen dia a dia, colze a colze amb l'ajuntament, amb els seus professionals i voluntaris. I, com no, a les nostres empreses locals,

que s'esforcen cada dia per competir en el mon i ens ajuden a crear riquesa i oportunitats.

Estos eixos que són la doctrina que guia el nostre pla estratègic de ciutat que hem anat elaborant entre tots, i que ara hem de millorar, polir i compartir a través d'eixe fòrum de debat obert, Vila-real 2030, que crearem l'any que ve.

El pla estratègic marca l'inici d'una fulla de ruta per a Vila-real, per a la millora del nostre model econòmic que vam començar en 2011, en la diversificació econòmica cap a l'economia de la tecnologia, el coneixement, el talent i la innovació.

Pla estratègic que contempla les quatre marques de ciutat.

De la Ciència i la Innovació, de la Salut i l'Esport, Ciutat Educadora i Ciutat de Congressos, Festivals i Esdeveniments.

A elles sumarem la nova marca que arreplegàvem en el nostre programa electoral, Ciutat Mediadora (en reconeixement i per a impulsar la magnífica tasca feta per la nostra policia, els nostres alumnes mediadors en les distintes iniciatives en les que Vila-real és un clar exemple internacional de treball per la cultura del diàleg i la pau).

I si ací estan els eixos fonamentals, vull avançar una novetat en l'estructura del govern a l'hora d'organitzar el dia a dia.

Dic moltes vegades que Vila-real és una molt xicoteta ciutat i un gran poble. És la ciutat major de 50.000 habitants més xicoteta de la Comunitat Valenciana.

Nosaltres ens referim habitualment a Vila-real com a poble o com a ciutat, indistintament. Com veuen, ho he fet jo també en este discurs.

Quan parlem del que ens identifica, del que ens uneix, de la nostra història, els nostres personatges il·lustres i referents, els nostres patrons, els espais urbans emotius com l'ermita, l'església major o la basílica de Sant Pasqual, parlem del nostre poble. I quan ens referim a les nostres empreses, el Villarreal CF, els nostres

esportistes, artistes, les iniciatives innovadores, o anem fora i volem competir parlem de la nostra ciutat.

Ser poble i ciutat és fantàstic. Crec, a més, que és el que explica el nostre èxit, la nostra capacitat de competir amb els mes grans i enfrontar-nos al món sense por a ningú. La proximitat entre nosaltres, els valors comuns, la capacitat de cooperació i implicació en els projectes importants de la nostra ciutat de molta gent, el conèixer i estar orgullosos de les nostres arrels, lligats a l'agricultura i els seus valors, ens fa més forts, doncs els nexes d'unió per a la cooperació ens els dóna el poble, el contacte permanent.

Però també genera distorsions i dificultats per a competir en el món.

Crec que estem en un moment delicat en el que podria començar a debilitar-se cada vegada més el sentiment de poble i les arrels poble.

Per això crearé dues grans àrees de coordinació –àrea govern poble de Vila-real, àrea govern ciutat de Vila-real- amb el repte de millorar i polir les distorsions i pèrdua d'oportunitats que de vegades detectem d'aquesta dicotomia que hem de ser capaços de mantenir.

Vila-real és en estos moments una ciutat líder en innovació, referent en industria, en molts projectes que voran la llum els propers quatre anys que la transformaran, que la faran créixer mes.

Som líders en creació d'ocupació, 11 mesos consecutius la ciutat amb menys atur de la Comunitat Valenciana... però mentre hi haja un sol aturat no podem estar contents.

Però els problemes del passat no s'han acabat. Continuem amb un alt risc de dificultats econòmiques pels empastres de l'urbanisme i hem de treballar dur per a trobar una solució definitiva. Esta continuarà sent la meua prioritat. Si no gestionem be açò i amb responsabilitat perdrem moltes oportunitats de futur.

Tenim nous problemes en la ciutat fruit de la millora econòmica. Problemes de convivència en una ciutat viva. Necessitem millorar la neteja, continuar millorant els parcs i jardins, els carrers, els camins rurals, el trànsit, l' aparcament.

És necessari continuar avançant en la reorganització administrativa per a pagar abans, simplificar procediments, guanyar en rapidesa de resposta i eficàcia, sense descuidar la seguretat jurídica i el control dels recursos públics. Complicada però imprescindible tasca.

Necessitem l'ajuda d'altres administracions que tenen més recursos i competències i actuar en el mercat de l'habitatge de la mà de la Generalitat. Ajudar la nostra agricultura, un nou centre de salut al centre, fer un pas soterrani a l'estació, una nova comissaria de Policia Nacional, aprofitar més el Centre de Tecnificació Esportiva, millorar les escoles... són alguns exemples d'algunes de les reivindicacions històriques que anem a continuar lluitant.

Ara tenim la necessària sintonia amb les altres administracions i espere que açò ens ajude a avançar. I no dubten que, com sempre hem fet, ficarem en les nostres demandes els interessos de Vila-real per damunt de tot, davant qui corresponga, siga el partit que siga.

Deia Paulo Coello, *"el mundo cambia con tu ejemplo, no con tu opinión"*.

I no oblidem mai que, tal com deia Nelson Mandela ,*"UN GANADOR ES UN SOÑADOR QUE NO SE RINDE NUNCA"*.

ELS CONVIDE A SOMMIAR JUNTS PER UNA VILA-REAL MILLOR.

MOLTES GRÀCIES.

VISCA VILA-REAL.